

Transportanter. Hvad saaledes den Fattige angaaer, forekommer det mig, at det maaskee er forstandigt for Fattigvæsenets gode Bestyrelses Styld, at det Fattigvæsen, der forlanger en fattig Person hjemfendt, eller som maaskee ved en mindre rigtig Behandling af den Fattige sætter Opholdscommunen i den Nødvendighed at hjemsende ham til Hjemstedcommunen, betaler den hele Udgift ved den Fattiges Hjemsendelse. Dette er Noget, som man er vant til, og det forekommer mig at være naturligt og billigt, at den Commune, hvis Styld det er, at Hjemsendelsen bliver nødvendig, betaler Udgifterne ved den. I alle Tilfælde vil man da blive fri for alle Mellemregninger og Afregninger i Anledning af dette Forhold. Med Hensyn til Transport af Vætlere og Løsgængere vil Udredelsen af Udgifterne til denne jo i flere Tilfælde stee efter de samme Regler som Udredelsen af Delinqvent-Udgifter. Hvor f. Ex. en Person er dømt for Væleri eller Løsgænger og derefter sendes til vedkommende Tvangsarbejdsanstalt, der maae Udgifterne ubredes paa denne Maade. Dernæst er der saadanne Vætlere og Løsgængere, mod hvilke der ikke reises Sag, men som man tager op, idet man siger til dem: Du er Vætker og Løsgænger; nu maa Du videre, Du maa til Dit Hjemsted; og endelig er der saadanne, som have ubstaaet deres Straf for Væleri eller Løsgænger. Med Hensyn til disse er Fremgangsmaaden den, at man giver Vedkommende en Tærepænge, som det kaldes, og et Pas, hvormed han forspjler sig ad sit Hjemsted til. Med Hensyn til disse er der ikke synderlige Udgifter. De væsentligste Udgifter ere de, der medgaae til Transport af Vætlere og Løsgængere til Tvangsarbejdsanstalterne, og her maa det, som sagt, gaae med Udgifterne aldeles paa samme Maade som med Udgifterne til Delinqventers Transport, idet jeg ikke seer, at Lovbdkastet har til Hensigt at gjøre Forandring i Reglerne om Vortsendelsen til Straffeanstalterne af de dømte Forbrydere. Med Hensyn til Hjemsendelsen af Forbrydere maa jeg meget takke den høitærede Minister for hans Øtringer, idet jeg ganske kan tiltræde, at det med Hensyn til Forbrydere vilde være ubilligt, om man vilde paabyrde de enkelte

Amtter eller Kjøbstadcommuner, hvori man nu har samlet Straffeanstalterne, de store Byrder ved disse Folks Hjemsendelse. Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om det er i og for sig rigtigt, at saadanne Forbrydere, naar de løslades af Straffeanstalterne, skulle hjemsendes. Det forekommer mig, at naar en dømt Forbryder har ubstaaet sin Straf, da er Staten særbdig med ham, og, naar han selv siger: Jeg har Penge nok til at begive mig til mit Hjem, er det efter min Mening baade haardt og ubilligt, at Staten siger: Det gjør Intet; Du er nu kommen ud; Du skal sættes ind i Arresten igjen til imorgen, og, saa tager jeg Dig og sender Dig hjem. Det er neppe retfærdigt, og i de allerfleste Tilfælde vilde de Forbrydere, som løslades af Straffeanstalterne, navnlig naar de have siddet der i længere Tid, ikke være ganske blottede for Midler til som frie Mænd at kunne reise hjem. I de enkelte Tilfælde, hvor den Vedkommende Intet har erhvervet i Straffeanstalten, og hvor han altsaa ogsaa for sin egen Styld maa bringes tilbage til det Hjemsted, der skal forsørge ham i Fremtiden, forekommer det mig rimeligt, at Straffeanstalten besørger ham hjemfendt; thi han vedkommer, synes det mig, hverken det Amt eller den Commune, hvor vedkommende Straffeanstalt er beliggende. Den Udgift, der dertil vil medgaae, vil vistnok være overmaade ringe, men at den By, eller det Amt, hvor Straffeanstalten ligger, skalde bekoste Hjemsendelsen, forekommer mig aldeles ikke at være billigt. Jeg erkjender forøvrigt, at den høitærede Indenrigsminister har Ret i, at det naturligtvis er en Fordeel for en By, at en saadan Straffeanstalt ligger der, men det Amt, hvori den ligger, og som efter Lovbdkastet dog vil komme til at bære den væsentligste Deel af Udgiften, vil ikke have nogen Fordeel af Anstalten, som kan opveie denne Byrde.

Med Hensyn til Kjøbstædernes Forhold til denne Lov forekommer det mig, at de komme i en mindre gunstig Stilling, end de tidligere have havt. Under den Forvirring, der har været i dette Transportvæsen, har der ved gjensidig Overenskomst mellem Amtterne været truffet en taalelig Ordning, hvormed man, som jeg ogsaa troer, det indrømmes i Motiverne til